

Arrest

nr. 281 293 van 2 december 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN EENOO
Torhoutsestraat 307
8020 RUDDERVOORDE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 december 2021 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIN, die *loco* advocaat D. VAN EENOO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 oktober 2021 dient de verzoekende partij een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

1.2. Een raadpleging van de Eurodac-databank leert dat de vingerafdrukken van de verzoekende partij werden geregistreerd op 2 oktober 2021 in Duitsland omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 1 december 2021 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot terugname aan de Duitse autoriteiten.

1.4. Op 3 december 2021 stemmen de Duitse autoriteiten in met de terugname van de verzoekende partij, in toepassing van artikel 18 (1) b van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

1.5. Op 16 december 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Op 30 juni 2022 ondertekent de verzoekende partij een aanvraag vrijwillige terugkeer naar Duitsland.

1.7. Op 28 juli 2022 laat de verzoekende partij de diensten van de verwerende partij via e-mail weten dat zij zich in Duitsland bevindt.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*.

3.2. Een verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

3.3. Het belang waarvan de verzoekende partij blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

3.4. Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

3.5. In de beschikking van 12 oktober 2022 houdende de oproeping van de partijen, worden deze verzocht overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijk een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van huidig beroep.

3.6. Uit de informatie overgemaakt door de verwerende partij op 25 oktober 2022 naar aanleiding van de voormelde beschikking, blijkt dat de verzoekende partij op 30 juni 2022 een document ondertekende om vrijwillig naar Duitsland terug te keren met behulp van de Dienst Vreemdelingenzaken en dat zij haar advocaat vroeg om deze verklaring over te maken aan de verwerende partij. Daarnaast blijkt dat de verzoekende partij via e-mail van 28 juli 2022, op de vraag van de verwerende partij waarom zij niet naar Duitsland is teruggekeerd op 13 juli 2022 zoals gepland, antwoordde dat zij reeds in Duitsland was (*“I have already in Germany”*).

3.7. Hierop gewezen ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij dat zij nog contact had met de verzoekende partij en dat zij toch in België zou zijn en had aangegeven op de terechtzitting van 4

november 2022 aanwezig te zijn. De Raad stelt samen met de advocaat van de verzoekende partij vast dat dit niet het geval is.

3.8. Uit de eigen bewoordingen van de verzoekende partij in haar e-mail van 28 juli 2022 blijkt dat zij zich minstens op die datum in Duitsland bevond, minstens wordt het tegendeel niet aannemelijk gemaakt.

Wanneer ter terechtzitting gevraagd wordt of de verzoekende partij intussen internationale bescherming heeft bekomen in Duitsland, in welk geval de Dublin III-Verordening niet langer van toepassing zou zijn, dan wel of de verzoekende partij in Duitsland na terugkeer problemen heeft gekend bij opvang of betreffende de asielprocedure, stelt de advocaat van de verzoekende partij enkel opnieuw dat er contact was en de verzoekende partij zich in België zou bevinden, doch betwist zij geenszins dat de verzoekende partij zich minstens op 28 juli 2022 in Duitsland bevond.

3.9. Ter terechtzitting wordt, gelet op haar terugkeer naar Duitsland, gevraagd, het weze herhaald, of de verzoekende partij intussen internationale bescherming heeft bekomen in Duitsland. Er wordt op gewezen dat in dat geval de Dublin III-Verordening niet langer van toepassing is en de verzoekende partij niet langer een belang heeft bij de nietigverklaring van de *in casu* bestreden beslissing. Eveneens wordt gevraagd, gelet op haar grieven in het verzoekschrift, of de verzoekende partij in Duitsland na terugkeer problemen heeft gekend bij opvang of betreffende de asielprocedure.

3.10. Zoals reeds aangegeven, beperkt de advocaat van de verzoekende partij zich tot de verklaring dat er contact was met de verzoekende partij en dat de verzoekende partij toch in België zou zijn.

3.11. Het nuttig effect van een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing is de mogelijkheid dat de Belgische overheden zich alsnog bevoegd verklaren om het verzoek om internationale bescherming te behandelen. De vraag is of de verzoekende partij hier nog enig belang bij en belangstelling voor heeft. Een duidelijk zicht op haar huidige status is daartoe onontbeerlijk. Om die reden moet de verzoekende partij haar medewerking aan de rechter verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

3.12. *In casu* moet worden vastgesteld dat namens de verzoekende partij geen antwoord kwam op de vraag, in de voormelde beschikking, om alle informatie met betrekking tot haar actuele situatie over te maken die mogelijk een gevolg kan hebben voor de behandeling van haar beroep, niettegenstaande blijkt dat de verzoekende partij na het nemen van de bestreden beslissing naar Duitsland is teruggekeerd. Ter terechtzitting werd evenmin, behoudens de verklaring dat zij zich toch in België zou bevinden, nadere informatie verstrekt over de actuele situatie van de verzoekende partij.

Zelfs indien zou blijken dat de verzoekende partij zich heden in België bevindt, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat zij na het nemen van de bestreden beslissing teruggekeerd is naar Duitsland, waardoor de procedure aldaar mogelijks voortgang heeft gevonden.

3.13. *In casu* werd aldus geen concrete medewerking verleend bij de vragen die werden gesteld met het oog op het onderzoek van het procesbelang. De verzoekende partij moet de gevolgen van haar gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

Gelet op het verzuim van de verzoekende partij om te antwoorden op de duidelijke vragen die zowel bij beschikking van 12 oktober 2022 als ter terechtzitting van 4 november 2022 werden gesteld, door onder meer geen concrete duidelijkheid te scheppen omtrent haar verblijfs- en/of beschermingsstatus in Duitsland, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen blijk heeft gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het door haar ingediende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

Bij gebrek aan enige concrete toelichting omtrent het actueel belang bij het voorliggende beroep, moet worden besloten dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het vereiste actuele belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752; RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

3.14. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang, en moet bijgevolg worden verworpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VERBIEST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VERBIEST

N. VERMANDER